

HAFNIA BRYGGERIERNE brygger udelukkende skattefrit Øl

**Hafnia ægte Export-Dobbeltøl Lagerøl & Pilsner,
Porter, Maltølpræparater**

*giver Sundhed
og Velvære.*

Mary Steen,

agl. Hoffotograf.

22

Amagertorv Nr. 4, 3.

re» brændt ind i Huden, vrænget efter sig af alle Dagspressens Skriversdrenge, istemt af den store Offentlighed, som henter al sin aandelige Næring, hele sin politiske og sociale Troesbekendelse af den Avis, de nyder til Morgenkaffen.

Eller — som Modsetning. Lad et Parti have Brug for en samlet Optræden af Kvinder, en Massedemonstration i den krænkede Moderligheds og Kvindeligheds Navn, arrangeret af Partiets ledende Mænd. For fuldt Presseorkester vil Mødet blive udbasuneret: »Pas paa, nu kommer Kvinderne! Slægtens Mødre, Menneskekærlighedens Præstinder! Skam over den Kvinde, som holder sig tilbage!«

Og selv de fattigste og banaleste Ord af et saadant Mødes kvindelige Talere vil gennem Partiets Presse finde Vej ud over Landet, ophøjede til evige Sandheder, til Moderlighedens manende Stemme, Kvindens Røst. Ikke Tale om Hysteri her! Ve over den, som vilde saa meget som antyde noget saadant! Det er jo Mænd, som har arrangeret dette Møde, og Hysteri findes som bekendt ikke blandt Mænd. Det er et udsøgt kvindeligt Skældsord, som Mændene alene disponerer over.

Men alle Revolutioner stammer som bekendt fra Frankrig, og nu har Franskændene altsaa ogsaa revolutioneret Begreberne om de hysteriske Sindstilstande og opdaget et specifikt mandligt Hysteri, som de kalder »Hysterie du pouvoir«, paa dansk: »Partihysteri«. Selvfølgelig har denne Opdagelse haft sin historisk-politiske Baggrund. Men mon ikke de Forhold, vi i Øjeblikket oplever her hjemme paa Verdenskrigens Baggrund, skulde kunne inspirere

en lagttager til at opdage en ny Form for specifikt mandligt Hysteri, f. Eks. »Pengehysteri«. Thi ganske vist ser vi ogsaa Kvinder, angrebne af denne Sygdomsbacille, men den stolte Parade af Tugthuskandidater, Klausulædere, Kursskærere og mulkerede, som daglig trækker op i vore Aviser, tæller dog til Dato kun Mænd.

»Jeg vil gaa paa Børsen,« saaledes lyder i disse Dage den danske Nationalsang. Bolignøden har snart udstrakt sig ogsaa til vore Fængsler, som for Tiden søges af det fineste Selskab. Det ene daanende Suk af Forundring efter det andet undslipper den flittige Avislæser: »Ogsaa han. — ogsaa han!«

Der spekuleres af Pengehysteriens Ofre i alt: Kød og Huder, Vellevned og Forfængelighed — ja, selv i forkrøblede Mennesker.

Lad nu de Kvinder, som er uimodtagelige for denne Sygdomsbacille, men standhaftige i det, som er deres inderste Overbevisning, som de hverken kan eller vil bringe til Torys, lad disse Kvinder samle sig om at forsøge paa at fravriste Pengespekulationen et Bytte, som den allerede har faaet mellem sine Tænder, da vil Raseriet gribe disse Spekulanter, og der er ikke Grænser for de Skaaler af Foragt, som de vil udtømme over saadanne Kvinders Hoveder, ja end ikke Ordet »Hysteri« vil de have Selvkritik nok til at lade ubenyttet i denne Sammenhæng. Og som Folk, der skriger saa højt op, at de ikke engang kan høre, at der ikke er andre end dem selv, som skriger, vil disse Hysterikere raabe om »Kor af hylende Dervischer«, om »hysterisk Kvindehalløj« o. s. v., indtil de omsider har raabt sig trætte og paa ægte Hysterikeres Vis synker udmattede sammen foran den Mur af ubrydelig Kvindevilje, som disse uangrebne Kvinder har rejst mellem deres Verden og den Verden, hvor Pengehysteriets Farsot raser.

Ja, hermed skal vi for denne Gang afslutte vor lille Ekspedition



ind i den mandlige Hysteris hidtil uopdagede Land; vi finder maaske senere Anledning til at vende tilbage til dette interessante Emne.

c-c.

»Partistyre eller — — «?

(Fortsættelse).

Men da det kun er i »paakrævede« Tilfælde, Initiativ og Referendum kan bringes i Anvendelse, vilde det være saa meget mere rationelt, om man kunde skaffe sig en lovgivende Forsamling, der var valgt paa en saadan Maade, at den var et fuldkomment og præcist Udtryk for Befolkningens, for de enkelte Borgeres Vilje, i saa Fald havde man ingen Brug for Folkeafstemning eller anden Nødhjælp fra Vælgernes Side. Noget saadant kan imidlertid aldeles ikke opnaas ved Hjælp af de Valgmaader, vi i Øjeblikket betjener os af, og bedre bliver det ikke med den ny Valglov — tværtimod. *Vælgeren er i Udøvelsen af sin Valgret bundet paa alle Sider.*

Spørg danske Mænd, og De vil Gang paa Gang faa det Svar: Nej, vi har sjælden eller aldrig haft Lejlighed til at stemme paa den, vi helst havde stemt paa.

Udsendes der Spørgeskemaer, og det kunde vist have sin store Interesse at gøre noget saadant, saa skulde det nok vise sig, at det kun er faa